

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/135/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2521010223
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2521010223.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z jeho predsedu Mgr. Pavla Macháča a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Dušana Szabó, v trestnej veci obžalovaného X. I., nar. XX.X.XXXX v I., trvalé bydlisko P. ulica XXX/X, I., t. č. vo výkone väzby v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov, pre pokus zločinu znásilnenia podľa § 14 ods. 1 k § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.), o žiadosti obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu, o sťažnosti obžalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany z 15. júna 2022, č. k. 8T/68/2021-646, na neverejnom zasadnutí konanom 23. júna 2022 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť obžalovaného X.
l. z a m i e t a .

odôvodnenie:

- Okresný súd Piešťany (ďalej len okresný súd) uznesením z 15. júna 2022, č. k. 8T/68/2021-646 (ďalej tiež napadnuté uznesenie), postupom podľa § 79 ods. 3 Trestného poriadku (ďalej len Tr. por.) zamietol žiadosť obžalovaného X. I. (ďalej len obžalovaný) o prepustenie z väzby na slobodu, podľa § 80 ods. 1 písm. b) Tr. por. neprijal jeho písomný sľub a podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. nenahradil jeho väzbu ani dohľadom probačného a mediačného úradníka.
- Okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia poukázal na fakt, že prokurátorka Okresnej prokuratúry v Piešťanoch podala 8. septembra 2021 na okresnom súde obžalobu pod sp. zn. Pv 98/21/2204, ktorá obžalovanému kladie za vinu skutok tam opísaný, právne kvalifikovaný ako pokus zločinu znásilnenia podľa § 14 ods. 1 k § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák., ďalej na fakt, že pre tento skutok bol obžalovaný uznesením okresného súdu sp. zn. 8Tp/14/2021 z 23. marca 2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 5Tpo/14/2021 z 15. apríla 2021 z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. vzatý do väzby, pričom lehota väzby sa u neho počíta od 20. marca 2021 od 15:45 hod. a že okresný súd uznesením sp. zn. 8T/68/2021 zo 22. septembra 2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 5Tos/137/2021 zo 4. októbra 2021 rozhodol o jeho ponechaní vo väzbe, o nenahradení väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka a tiež zamietol jeho žiadosť o nahradenie väzby písomným sľubom obžalovaného.
- Okresný súd ďalej argumentoval tým, že podľa jeho názoru aj v súčasnom štádiu konania u obžalovaného pretrvávajú tak formálne, ako aj obe materiálne podmienky väzby v rozsahu, ako boli konštatované v predchádzajúcich rozhodnutiach o väzbe obžalovaného, kde boli jasne vymedzené a podložené konkrétnymi skutočnosťami, pričom všetky tieto okolnosti pretrvávajú a sú opodstatnené aj v súčasnom štádiu konania.
- K prvej materiálnej podmienke väzby, k dôvodnosti podozrenia, že obžalovaný spáchal skutok, pre ktorý je stíhaný, okresný súd uviedol, že táto okolnosť vyplýva z doposiaľ vykonaného dokazovania, a to hlavne z výpovede poškodenej Q. Y., prihladnuc na znalecké posudky poškodenej z odvetvia psychológie aj psychiatrie, z gynekologického vyšetrenia poškodenej, z výpovede gynekológa MUDr. Glesa, zo znaleckého posudku KEU PZ z odvetvia biológie a genetickej analýzy a výpovede znalca Mgr.

Prachára ako z volania na políciu dcérou poškodenej G. W., ktoré dôkazy okresný súd po obsahovej stránke v napadnutom uznesení bližšie rozviedol.

5. K dôvodu väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. okresný súd uviedol, že tak, ako ho konštatovali súdy v predchádzajúcich rozhodnutiach, tento trvá aj naďalej v tomto štádiu trestného konania. Podľa okresného súdu je daný tým, že obžalovaný je dôvodne podozrivý zo žalovanej trestnej činnosti, pričom doposiaľ bol 11 krát odsúdený, z toho podľa registra trestov 4 krát za trestný čin znásilnenia (k trestom vo výmere 5, 8 resp. 10 rokov nepodmienečne), ďalšie odsúdenia má najmä za majetkovú trestnú činnosť, posledný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov mal uložený aj za znásilnenie. Tieto okolnosti posúdil okresný súd tak, že zakladajú dôvodný predpoklad, že u obžalovaného nešlo len o ojedinelé vybočenie z riadneho spôsobu života, nakoľko ani opakované dlhé tresty odňatia slobody nevedli k jeho náprave, čo podľa okresného súdu zakladá dôvodnú obavu, že v prípade prepustenia obžalovaného na slobodu tento môže pokračovať v trestnej činnosti v zmysle § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. násilného, resp. sexuálneho charakteru.

6. Nenahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka okresný súd odôvodnil tým, že vzhľadom na osobu obžalovaného, ktorý bol štyri krát odsúdený za trestný čin znásilnenia, ďalšie odsúdenia má najmä za majetkovú trestnú činnosť, posledný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov mal uložený aj za znásilnenie, pričom ani opakované dlhé tresty odňatia slobody nevedli k jeho náprave, nie je možné v súčasnom štádiu trestného stíhania väzbu obžalovaného nahradiť žiadnym z inštitútov uvedených v § 80 alebo § 81 Tr. por., teda sľubom, zárukou, dohľadom alebo peňažnou zárukou ani primeranými povinnosťami a obmedzeniami, nakoľko by dostatočne neeliminovali obavu z pokračovania v páchaní najmä násilnej trestnej činnosti obžalovaným. Z rovnakých dôvodov, z akých okresný súd väzbu nenahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka, väzbu nenahradil ani písomným sľubom obžalovaného.

7. Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť obžalovaný ihneď po jeho vyhlásení na výsluchu, prokurátor sa práva na podanie sťažnosti výslovným vyhlásením vzdal.

8. Spisový materiál bol krajskému súdu riadne predložený na rozhodnutie o sťažnosti obžalovaného 21. júna 2022.

9. Obžalovaný zahlásenú sťažnosť odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Jána Chmela osobitným písomným podaním doručeným krajskému súdu 21. júna 2022.

10. V sťažnosti obhajca uviedol že obžalovaný má už pomaly sedemdesiatjeden rokov, bol neprávoplatne rozsudkom okresného súdu uznaný za vinného zo skutku právne kvalifikovaného ako zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1 a ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody nepodmienečne v trvaní trinásť rokov, čo je vzhľadom na jeho akoby trest odňatia slobody na doživotie. Obhajca považuje konštatáciu okresného súdu o pretrvávajúcej dôvodnej obave z pokračovania v trestnej činnosti za „obohratú platňu“, ktorú súdy opakujú často bez zjavnej príčiny, len na základe toho, že obžalovaný spáchal niekoľko skutkov v minulosti. Navyiac, u sedemdesiat jedného ročného obžalovaného si obhajca dovoľí tvrdiť, že hovoriť o náprave trestom patrí do kategórie, na ktorú nemá zákon ani spoločnosť odpoveď.

11. Obhajca zastáva názor napriek tomu, že obžalovaný bol uznaný za vinného, že dokazovaním vykonaným súdom nebola jednoznačne a preukázateľne preukázaná jeho vina, čo dokazujú aj znalecké posudky a nejednoznačné výpovede znalcov na hlavnom pojednávaní. Napriek tomu sa súd odklonil od zásady "in dubio pro reo", hoci voči obžalovanému svedčí len výpoveď poškodenej Q. Y., pričom podľa záverov znalkyne MUDr. Ľubici Ondrisovej je poškodená postihnutá organickou poruchou s bludmi, čo sú psychické poruchy zapríčinené poškodením a dysfunkciou mozgu a somatickou chorobou - vaskulárnou encephalopatiou, s ktorými poruchami poškodená trpela aj v čase skutku a trpí nimi už niekoľko rokov. Obhajca zopakoval, že obligatónnymi materiálmi podmienkami väzby je, že zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že bol spáchaný skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, že tento skutok má znaky trestného činu a existuje dôvodné podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený. Tieto podmienky väzby musia byť splnené, po celú dobu trvania väzby, inak ide o väzbu nezákonnú. V rozhodnutiach Ústavného súdu Slovenskej republiky je možné čítať, že súdy sa musia zaoberať obranou každého obvineného osobitne a v prípade väzobného konania nie je jedno, ako je trestný čin kvalifikovaný, keďže od kvalifikácie sa odvíja aj dĺžka väzby. Tiež, že orgány činné v trestnom konaní zneužívajú tzv. nadkvalifikáciu trestného činu ako nástroj na účelové držanie osôb vo väzbe. Na margo uvedeného obhajca namietala, súdy pochybili v tom, že tento účelový postup vyšetrovateľa PZ prehliadli a nevenovali mu vo svojich rozhodnutiach žiadnu pozornosť, hoci to obhajoba namietala v odôvodnení sťažnosti už proti uzneseniu okresného súdu o vzatí obvineného do väzby.

12. S poukazom na vyššie uvedené obhajca obžalovaného v konečnom návrhu žiadal, aby Krajský súd v Trnave napadnuté uznesenie zrušil a obžalovaného prepustil na slobodu, alternatívne - pre prípad, ak by bol Krajský súd v Trnave toho názoru, že dôvody väzby u obžalovaného sú naďalej dané, aby rozhodol tak, že podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. jeho väzbu nahradí dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obžalovaným a tak mu dovolí do rozhodnutia odvolacieho súdu žiť na slobode.

13. Prokurátor sa k písomným dôvodom sťažnosti obžalovaného ku dňu konania neverejného zasadnutia nevyjadril.

14. Podľa § 192 ods. 1 Tr. por., pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por., nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por., ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie, a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie

a) rozhodne vo veci sám, alebo

b) uloží orgánu, proti ktorého rozhodnutiu sťažnosť smeruje, aby vo veci znovu konal a rozhodol, s výnimkou rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe podľa § 72 ods. 1 písm. a), d) a f), rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe, ak súd prvého stupňa rozhodol o väzbe po podaní obžaloby alebo návrhu na schválenie dohody o vine a treste podľa § 76 ods. 3 alebo 4, rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o pokračovaní v ochrannom liečení, prepustení z ochranného liečenia alebo ukončení ochranného liečenia, ak predseda senátu rozhodoval pred ukončením výkonu trestu podľa § 446a ods. 3 alebo 4 a rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o návrhu na umiestnenie odsúdeného v detenčnom ústave podľa § 462.

15. Krajský súd ako nadriadený orgán príslušný na rozhodnutie o sťažnosti najskôr skúmal procesné podmienky pre tento postup a zistil, že sťažnosť podal obžalovaný ako oprávnená osoba, podal ju v zákonom stanovenej lehote a smeruje voči rozhodnutiu, voči ktorému je prípustná. Následne postupom podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým podal obžalovaný sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom a zistil, že sťažnosť obžalovaného nie je dôvodná.

16. Pokiaľ ide o konanie, ktoré predchádzalo napadnutým výrokom, krajský súd z obsahu spisového materiálu zistil nasledovné skutočnosti.

17. Obžalovaný je na základe obžaloby podanej na okresnom súde 8. septembra 2021 stíhaný pre skutok tam opísaný, právne kvalifikovaný ako z pokusu zločinu znásilnenia podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. k § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák.

18. Pre tento skutok bol obžalovaný v prípravnom konaní vzatý do väzby z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. uznesením okresného súdu sp. zn. 8Tp/14/2021 z 23. marca 2021 v spojení s uznesením krajského súdu sp. zn. 5Tpo/14/2021 z 15. apríla 2021, pričom lehota väzby sa u neho počíta od 20. marca 2021 od 15:45 hod.

19. Naposledy sa o väzbe obžalovaného rozhodlo uznesením okresného súdu sp. zn. 8T/68/2021 z 22. septembra 2021 v spojení s uznesením krajského súdu sp. zn. 5Tos/137/2021 z 4. októbra 2021, ktorými bol obžalovaný ponechaný vo väzbe aj po podaní obžaloby a jeho väzba nebola nahradená ani jeho písomným sľubom, ani dohľadom probačného a mediačného úradníka.

20. Sťažnosťou napadnutým uznesením okresný súd rozhodol o žiadosti obžalovaného o prepustenie z väzby (zahlásenej okresnému súdu do zápisnice o hlavnom pojednávaní 6. júna 2022) po jeho výsluchu konanom 15. júna 2022 za prítomnosti obžalovaného, jeho obhajcu, ako aj prokurátora, ktorí boli o úkone riadne upovedomení. Okresný súd uznesenie obratom vypracoval písomne a stranám ho doručil po skončení výsluchu, o čom svedčia doručky založené v spise. Následne spisový materiál predložil na rozhodnutie o sťažnosti krajskému súdu.

21. Možno konštatovať, že okresný súd o žiadosti obžalovaného konal prednostne a urýchlene a že pri rozhodovaní dodržal aj ostatné formálne podmienky, ktoré Trestný poriadok spája s rozhodovaním o žiadosti obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu v priebehu konania pred súdom.

22. Pokiaľ ide o splnenie formálnych podmienok (vydanie uznesenia o vznesení obvinenia a jeho oznámenie obvinenému) tieto boli preskúmané už v predchádzajúcich štádiách a na ich trvaní sa nič nezmenilo.

23. Pokiaľ ide o prieskumy vo veci samej, tieto obhajoba v sťažnosti nenamietala a krajský súd ich vlastným prieskumom obsahu spisového materiálu nezistil. Rovnako nebola prekročená celková lehota väzby v zmysle ust. § 76 ods. 6 písm. b) Tr. por., ktorá je 36 mesiacov, keďže trestné stíhanie je vedené pre zločin. K dôvodnosti podozrenia

24. K existencii dôvodného podozrenia, že obžalovaný spáchal žalovaný skutok sa okresný súd vyjadril na str. 3 odôvodnenia napadnutého uznesenia spôsobom, ktorému nie je čo vytknúť. Krajský súd si túto vyčerpávajúcu argumentáciu v celom rozsahu osvojuje bez nutnosti ju opakovať a pripomína, že v konaní o sťažnosti, ktoré je dvojinštančné platí, že rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria vzájomnú jednotu, z ktorého dôvodu je nadbytočné vecne správne argumenty súdu prvého stupňa opakovať v druhostupňovom rozhodnutí.

25. K dôvodnosti podozrenia možno doplniť, že okresný súd rozsudkom zo 6. júna 2022, č. k. 8T/68/201-624, uznal obžalovaného za vinného zo zločinu znásilnenia v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. k § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák. a uložil mu trest odňatia slobody na 13 rokov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Čo do výroku o vine rozsudku síce podali odvolania obe strany, no na základe uvedeného možno konštatovať, že doposiaľ neprávoplatným rozhodnutím o vine obžalovaného sa dôvodnosť trestného stíhania voči jeho osobe neoslabila, ale naopak umocnila.

26. K sťažnostným námietkam obžalovaného, že bol uznaný za vinného, avšak súdom nebola jednoznačne preukázaná jeho vina, čo majú dokazovať aj znalecké posudky a nejednoznačné výpovede znalcov na hlavnom pojednávaní, a že sa súd odklonil od zásady "in dubio pro reo", krajský súd uvádza, že tieto námietky presahujú rámec rozhodovania o väzbe. Správne už okresný súd zdôraznil, že pri rozhodovaní o väzbe súdy nerozhodujú o vine či nevine obžalovaného, ale posudzujú len to, či v danom štádiu trestného konania zistené skutočnosti dostatočne odôvodňujú podozrenie, že konkrétna osoba je páchatelom skutku, v ktorom sa vidí trestný čin. Existencia takéhoto dôvodného podozrenia pritom predpokladá, že sú dané skutočnosti alebo informácie, ktorými by bolo možné presvedčiť nezávislého a objektívneho pozorovateľa o tom, že sa dotyčná osoba mohla dopustiť trestného činu. Tieto skutočnosti, na ktorých sa podozrenie zakladá, však nemôžu byť na rovnakej úrovni ako skutočnosti potrebné k odôvodneniu odsúdenia, lebo v konaní o väzbe súdy nehodnotia dôkazy s konečnou platnosťou. Takéto hodnotenie je vyhradené až rozhodovaniu vo veci samej. Inak povedané, úlohou okresného, ale ani krajského súdu pri rozhodovaní o väzbe obžalovaného nie je vyhodnotiť dopodrobna súčasnú (aktuálnu) dôkaznú situáciu, ani vyrovnáť sa s obhajobou argumentáciou obžalovaného.

K dôvodom tzv. preventívnej väzby

27. Pokiaľ ide o existenciu dôvodov tzv. preventívnej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. u obžalovaného, k tomu sa okresný súd vyjadril na str. 6 až 7 odôvodnenia napadnutého uznesenia opäť spôsobom, ktorému nie je čo vytknúť. Okresný súd veľmi podrobne uviedol všetky konkrétne skutočnosti, ktoré zohľadnil pri prijatí záveru o existencii dôvodnej obavy, že obžalovaný by na slobode mohol pokračovať v páchaní násilnej trestnej činnosti. Krajský súd si toto vecne správne odôvodnenie napadnutého rozhodnutia v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach naň poukazuje bez potreby ho dopĺňať.

28. Na tomto mieste krajský súd pripomína, že zmyslom tzv. preventívnej väzby je zaistiť osobu obvineného, u ktorej existuje dôvodná obava vyplývajúca z konkrétnych skutočností, že bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil. Uvedený väzobný dôvod sa v určitej miere odlišuje od zvyšných dvoch väzobných dôvodov a je založený na predpoklade, že účelom trestného stíhania je i predchádzanie trestnej činnosti. Pri rozhodovaní o väzbe sa nevyžaduje úplná istota, že obvinený bude konať podľa § 71 Tr. por., ak nebude vzatý do väzby. Na rozhodnutie o väzbe preto postačuje, že táto hrozba s prihliadnutím na konkrétne skutočnosti je reálna (pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 8. marca 2012, sp. zn. 5Tost 7/2012).

29. S poukazom na vyššie uvedené vyhodnotil krajský súd sťažnostné námietky obžalovaného ohľadom neexistencie dôvodov tzv. preventívnej väzby ako nedôvodné. Obžalovaný dostal od konajúcich súdov opakovane odpovede na to, prečo je u neho dôvodná obava z pokračovania v trestnej činnosti daná, že táto obava je stále reálna, že nie je iluzórna, že sa postupom času nijako neoslabila a v nezmenenom rozsahu pretrváva aj naďalej bez ohľadu na jeho vek, či tvrdené zdravotné problémy. Z obsahu argumentov obžalovaného uplatnených v žiadosti, ako aj v sťažnosti, je zrejmé, že sa s argumentáciou konajúcich súdov obžalovaný nevie alebo nechce stotožniť a opakovane presadzuje vlastný náhľad na svoje väzobné stíhanie, na čo má síce právo, no súčasne treba uviesť, že právo na spravodlivý proces negarantuje osobe právo na to, aby bolo rozhodnuté v súlade s jej predstavami a požiadavkami, ale najmä právo na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré preskúmateľným spôsobom, jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky, vrátane odpovedí na argumenty predstreté obžalovaným.

30. Krajský súd považuje za potrebné zvýrazniť to, že pri hodnotení dôvodov trvania väzby v dôsledku podanej sťažnosti prihliadol i na skutočnosť, že väzba predstavuje najzávažnejší zásah do

osobnej slobody, ktorý je prípustný podľa Ústavy Slovenskej republiky, súčasne prihliadol i na zásadu primeranosti i zdržanlivosti, t. j. aby vždy boli použité také opatrenia, ktoré budú najlepšie viesť k dosiahnutiu účelu trestného konania, ale nebudú neprimerane zasahovať do základných práv a slobôd osoby voči ktorej sa uplatňujú. Na tomto mieste je potrebné konštatovať, že väzba u obžalovaného je namieste a je primeraným zaisťovacím opatrením. Aj pri rešpektovaní zásady, že väzba ako krajné riešenie s najzávažnejším zásahom do základných ľudských práv spomedzi zaisťovacích inštitútov, má trvať iba nevyhnutný čas, je naďalej nutné konštatovať jej opodstatnenosť.

K nenahradeniu väzby obžalovaného

31. Pokiaľ ide o výroky napadnutého uznesenia, ktorými nebolo alternované väzobné stíhanie obžalovaného ani jeho písomným sľubom, ani dohľadom probačného a mediačného úradníka podľa § 80 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr. por., aj tieto výroky považuje krajský súd za vecne správne a zákonné.

32. Obidva výroky okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia obsahovo správne odôvodnil, ktorú argumentáciu si krajský súd osvojuje bez potreby ju na tomto mieste opakovať. Závažnosť, rozsah a spoločenská škodlivosť protiprávnej činnosti, pre ktorú je stíhaný, ako aj povaha prejednávaného prípadu neumožňuje vysloviť záver, že nahradenie väzby písomným sľubom obžalovaného a súčasne dohľadom probačného a mediačného úradníka a následné prepustenie obžalovaného na slobodu, by bolo dostatočné na to, aby bol naplnený účel väzby. S prihliadnutím na váhu písomného sľubu obžalovaného ako recidivistu trestnej činnosti, objektívne možnosti realizácie dohľadu mediačného a probačného úradníka a predpokladaný efekt sa tieto formy nahradenia väzby (aj v ich vzájomnej kombinácii) javia aj krajskému súdu ako nedostatočné a neadekvátne.

33. K uvedenému je potrebné doplniť, že nahradenie väzby prostriedkom prípustným podľa vnútroštátneho práva, ktorý je miernejší ako obmedzenie osobnej slobody (§ 80 a § 81 Trestného poriadku) a ktorý je zároveň spôsobilý zabezpečiť účel väzby, je možnosťou, ale nie právom obžalovaného. Pri rozhodovaní musí súd vždy zvažovať, či nahradenie väzby preváži nad dôvodnou obavou vyjadrenou v ustanoveniach § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por., čo v prípade obžalovaného nepreváži.

34. Na základe vyššie uvedených skutočností dospel krajský súd k záveru, že napadnuté uznesenie okresného súdu je ako celok vecne správne a zákonné, preto postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť obžalovaného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.